

✻ DE STER. ✻

Half-Maandelijch Tijdschrift van de Heiligen
der Laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

*Want gij zijt duur gekocht; zoo verheerlijk dan God in uw
lichaam en in wven geest, welke Godes zijn.*

Paulus aan de Corinthiërs.

No. 18.	15 September 1912.	17de Jaargang.
---------	--------------------	----------------

WEDERGEBOORTE.

De cardinale leerstukken van het Evangelie worden door ons, — de Heiligen der Laatste Dagen, verdeeld in vier hoofdbeginselen zooals wij weten, namelijk geloof, bekeering, doop door onderdompeling en het opleggen der handen voor de gave des Heiligen Geestes.

Uitdrukkelijk wordt door ons verklaard dat het behoort tot de openbaringen Gods in deze zoowel als in vroegere dagen dat zonder dat deze onderscheidene beginselen plichtmatig zijn gehoorzaamd, er geen volledige zaligheid kan worden verkregen. Ofschoon wel niet zij die deze beginselen niet hebben kunnen gehoorzamen naar de hel worden verwezen, — daarvoor zijn de ware beginselen van het Evangelie inderdaad te mild, — toch wordt door de zendelingen en leden van deze kerk tegen iedereen volgehouden dat zoo er eene volle zaligheid wordt verlangd, toch deze zaken getrouw dienen te worden nagekomen.

Zoo wij ieder dezer vier onderscheiden dingen aan een nauwkeurig onderzoek onderwerpen, dan blijkt ons van de eerste twee, alsmede van de laatste al zeer spoedig dat op redelijke gronden heel goed kan worden aangetoond, dat zoo de godsdienst werkelijk iets levends in iemands persoonlijkheid zal worden, dat deze dingen dan niet achterwege kunnen blijven.

Geloof toch, — het is reeds zeer dikwijls gezegd en ook bewezen, — is het beginsel van alle dingen, niet alleen op maatschappelijk maar ook op godsdienstig terrein. Geen enkel ding in het dagelijksche noch in het geestelijke leven kan worden volbracht zonder dat daarvan geloof den grondslag uitmaakt.

Waar en trouw geloof leidt tot handelen en wordt zoo de aller-eerste oorzaak van de onderscheidene daden, hetzij dan goed of kwaad, die in de toekomst zullen worden gedaan. Waar geen geloof in eene zekere zaak aanwezig is, daar zal geene moeite worden gedaan om in betrekking tot deze zaak eenige daad te verrichten. Hadden wij geen geloof in de mogelijkheid dat wij door een ieder onzer zijne onderscheidene bezigheden te doen, ons bestaan, — maatschappelijk bestaan, — zouden kunnen doen voortduren, allicht zouden we niet weer aan het werk gaan, wijl alsdan de voornaamste drijfkracht daartoe zoude ontbreken. Natuurlijk kan aangaande dit onderwerp nog veel meer worden gezegd, maar aangezien het niet het doel van dit artikel is om daarover uit te weiden halen we het slechts even ter loops aan.

Op geloof volgt in godsdienstigen zin opgevat, *b e k e e r i n g*. Immers toch zoo we gelooven in het bestaan van God en wat daarmede samenhangt, en we door middel van dat geloof inzien dat het noodig is voor ons om dien God te dienen, daar zullen we eveneens op het zelfde oogenblik tot de conclusie komen, dat het den wil van God is, en altoos is geweest dat wij als zijne kinderen die van Hem afhankelijk zijn en ons heil en onze zaligheid van Hem verwachten ons voor het kwade zouden wachten en daarentegen het goede zouden doen. Den weg aangewezen om dat goede voort te brengen vinden we in het naarstig bestudeeren van de geboden die God ons op Zijne beurt op onderscheidene tijden heeft gegeven. De onderwijzingen in het betrachten van datgene wat zoude kunnen strekken om ons van het kwade af te wenden en daarentegen onzen blik te richten naar het goede, vinden we opgeteekend in die verschillende boeken die wij tezamen de uiting van het Godswoord noemen. Zooals nu de meeste lezers van de Ster weten, verschillen wij in meening wat eigenlijk beschouwd moet worden als het woord van God met de ons omringende Christensekten, zeer veel. Geloofd de Christenheid over het algemeen dat enkel den Bijbel ons te kennen geeft wat God van ons verlangt en wat Zijne geboden zijn, wij daarentegen beweren in het algemeen dat het Godswoord opgesloten ligt in al datgene wat in staat is het menschedom te verbeteren en te veredelen, en in het bijzonder dat God niet alleen woordelijk heeft gesproken tot de profeten, apostelen enz. die hun woord in de oude Hebreuwsche geschiedenis hebben neergelegd, waaruit later den Bijbel is ontstaan, maar dat eveneens de Heer, toen de joden in Palestina leefden, een groot volk had wonen op het Westelijk vasteland, welk volk op hunne beurt ook verschillende openbaringen ontving die ten doel hadden om ook hen met de geboden die tot zaligheid konden leiden be-

kend te maken. Zooals de Joden in Palestina, zoo ook hebben deze groote natiën, (later verwoest door hunne eigen overtredingen tegen de aan hen gegevene wetten, en daardoor eveneens gelijk aan het Jodendom van voorheen) hunne geschiedenis geschreven en alzoo voor het nageslacht bewaard. De openbaringen door hen ten nutte van het algemeene welzijn ontvangen, zijn ons bewaard gebleven in het Boek van Mormon, dat zoo wondervolle boek in de negentiende eeuw aan het licht gekomen. In dat boek nu gelooven de Heiligen der Laatste Dagen evenals in den Bijbel, en van dat boek beweren zij dat het eveneens zeggingskracht bezit zoowel als de algemeen aangenomen geschiedenissen van het Nieuwe en Oude Testament in den Bijbel. De daarin vervatte leeringen zijn volgens onze zienswijze ook de geboden van God tot Zijne kinderen, die al mede ten doel hebben en hadden om hen die er naar wilden luisteren dichter tot de zaligheid en het geluk te brengen.

Bovendien gelooven de Heiligen der Laatste Dagen nog in het boek Leer en Verbonden, wat de openbaringen bevat voortgebracht in de voorgaande eeuw, tot nut en welzijn van het toenmalig levende geslacht, en ten vierde is door hen als standaardboek erkend de Paarl van Grootte Waarde. Het zoude ons te ver van ons doel voeren door eveneens van deze laatste twee boeken al was het dan ook slechts in 't kort een verslag van dezelfs inhoud te geven. Menig artikel is daar reeds aan gewijd geweest, en wij vertrouwen wel dat de meeste van de lezers van ons tijdschrift deze boeken persoonlijk in bezit zal hebben, en zoo-doende wel met den inhoud ervan bekend zal wezen.

(Wordt vervolgd).

Het volgende referaat is mede eene dergenen die voorgedragen werd op de verschillende priestervergaderingen gehouden ter gelegenheid der laatste algemeene conferentie te Rotterdam.

Ofschoon even als al het andere meer in het bijzonder gegeven ten behoeve der aanwezige zendelingen, geven wij het gaarne in ons tijdschrift weer omreden het eene zaak betreft, die de belangen raakt van ieder die zich heeft voorgesteld om naar Amerika te verhuizen.

Bij de vertaling hebben wij ons het recht aangematigd enkele zinnen een weinig te wijzigen, omreden de lezers van de Ster zijn andere menschen en hebben andere behoeften, en moeten somwijlen ook andere dingen weten dan de zendelingen. De hoofdzaken hebben wij echter onveranderd gelaten, en wij twij-

felen niet of de enkele kleine wijzigingen hier en daar aangebracht, zullen ons niet ten kwade worden geduid door den oorspronkelijken auteur.

REDACTIE.

EMIGREEREN,

door OSCAR EARL THOMAS, Secretaris der zending.

Het onderwerp waarover ik een oogenblik zal spreken, is emigratie of landverhuizing, en in betrekking daartoe eerst een woord omtrent de houding der kerk in deze zaak. Ik denk dat het over het algemeen onder ons wel tamelijk goed verstaan zal worden, dat niemand onzer het recht heeft om de Heiligen aan te moedigen hun eigen land te verlaten. Integendeel zelfs, is het voor hen beter in het land van hunne geboorte te verblijven, en aldaar de kerk te helpen, en waar mogelijk in hun werk, in deze vreemde landen te sterken. In vroegere dagen toen onze westelijke landen nog meer onbewoond waren dan nu, was ons volk zeer dikwijls aangeraden om in Zion te vergaderen en mede te helpen in het werk om hunne vertakkingen en gemeenten op te bouwen, maar heden is een dergelijke raad niet langer noodig. Het waarde hebbende land in het westen is in den laatsten tijd overal zeer vlug in bezit genomen, en de gelegenheden om een duurzaam en goed tehuis aldaar te verkrijgen is meer en meer begrensd geworden. Ook zelfs in ons eigen land schijnt op het oogenblik overvloed te zijn van bekwame en minder bekwame menschen in iedere tak van bedrijf, en daarom is er in het allerminste eenige reden om anderen aan te moedigen daar naar toe te gaan. Zeer dikwijls is hen die gaan emigreeren den toestand als te rooskleurig atgemaald, en is de teleurstelling alsdan noodwendig ondervonden, voor hen noodlottig geworden.

Sprekende over ons eigen land en volk is het echter goed om natuurlijk altoos in oogenschouw te houden dat het zuivere recht van een ieder is, om het meeste van eigen land en volk te houden en zich steeds te herinneren, dat geen enkele plaats op heel de wereld zoo goed is als „tehuis“; — maar de bergen die voor onze oogen prachtig schijnen te zijn, die zelfde bergen zijn naakt en onherbergzaam in de oogen van hen die vreemdelingen zijn aldaar, en in het bijzonder wanneer deze vreemdelingen komen van de aangename weiden van Holland of van de groene heuvelen van Duitschland.

Wenschen onze leden echter toch te gaan en er op aan te dringen om henen te kunnen gaan, laten wij hen alsdan voorbereiden voor de reis, en hen daarin zooveel mogelijk helpen. Om

dit zoo goed mogelijk te doen vormen wij in dergelijke gevallen zekere afdeelingen, en stellen die afdeelingen onder een bekwaam en vertrouwd leider, enkel en alleen ten doel hebbende om de reis veiliger, en van een huishoudelijk standpunt bekeken, voordeliger en op 't zelfde oogenblik aangenamer te maken.

Wie nu in een dergelijk gezelschap de reis wenscht mede te maken, moet zich onderwerpen aan de wetten der Vereenigde Staten en aan de regelen die het gouvernement aldaar heeft ingevoerd. Iedereen zoude zich met deze regelingen trachten vertrouwd te maken, en ieder zendeling die iets te doen heeft met het emigreeren der leden van de gemeente waarover hij is aangesteld, kan deze inlichtingen bekomen bij elk Amerikaansch consul, of wel wij op het hoofdkantoor kunnen hen daar eveneens van voorzien.

Onder de voornaamste dingen dienaangaande, laat mij uwe aandacht vestigen op het volgende :

Ieder emigrant landende in de V. S. moet in het bezit zijn van eene redelijke som gelds om hem in staat te stellen zich zelven te onderhouden totdat hij of zij instaat zal zijn werk te vinden. Dit verduidelijkende leggen we er den nadruk op dat elkeen op zijn minst 30 Amerikaansche dollars moet bezitten wanneer hij landt. De bedoeling hiervan moet niet mis worden verstaan, en niet worden gedacht dat slechts enkel deze som wordt verlangd voor een heele familie, maar ieder volwassen persoon of beter nog, iedereen boven 12 jaar oud, waarvoor een volle kaart moet worden gekocht dient dit geld te bezitten en te kunnen toonen. Kinderen onder de 12 jaren moeten op zijn minst 7 dollars bezitten.

Gen emigrant mag beproeven Amerika binnen te gaan wanneer hij reeds op een of andere wijze eenig contract heeft afgesloten om voor iemand aldaar zeker werk te doen. Geen emigrant mag Amerika binnen gaan die staat onder trouwbelofte. Wordt tegen deze voorschriften gehandeld en dat ontdekt, onvoorwaardelijk wordt alsdan zoo iemand wederom uitgezet.

Geen kind beneden de 16 jaar is toegestaan in de V. S. te landen zonder dat zoo iemand staat onder de bescherming van zijne ouders, of wel gaande naar zijne of haar ouders. Verlangt iemand een kind beneden dien leeftijd met zich te nemen, alsdan moet dat kind eerst wettelijk zijn aangenomen door hen die het medebrengen en dient dit gedaan te zijn in het land waar de ouderen van dan komen.

Is een emigrant over 16 jaar, maar beneden 21 en wordt zoo iemand niet vergezeld door een zijner ouders, dan moet hij of zij in het bezit zijn van een degelijk gelegaliseerd bewijsstuk,

dat gezegde ouder of ouders hunne toestemming hebben gegeven voor hun kind om te emigreeren. Een kleine opmerking makende hier is dit, — laat mij u den raad geven om te doen wat ge kunt om het emigreeren van dergelijke jonge menschen onder 21 jaar te voorkomen, en in het bijzonder in gevallen wanneer het jonge meisjes betreft.

Ieder emigrant dient sterk en gezond te zijn, en niet lijdende aan tuberculose of een of andere walgelijke ziekte.

En thans in betrekking tot de onderscheidene bepalingen betreffende onze gezelschappen :

1. Alvorens een emigrant wordt geboekt, moet ge er van verzekerd zijn dat hij of zij in het bezit is van het noodige geld voor de landing, alsmede om de overtocht te betalen. Deze som bedraagt van uit Rotterdam f 332.50.

Ten tijde dat de emigrant wordt geboekt moet er zorg worden gedragen dat eene som van f 37.50 wordt gestort, welke som opgezonden dient te worden naar Rotterdam. Zonder dat deze storting de aanvraag vergezelt kan hij of zij niet worden geboekt. Voor het geval dat de bewuste persoon faalt in het volbrengen van zijn voorgenomen reis, wordt dit geld beschouwd als verbeurd te zijn. *)

2. Hij of zij dient te hebben eene borgstelling. De „garantie bond” (borgstelling) is eene verklaring verschaft door vrienden of verwanten in Amerika, waarin de verzekering wordt omschreven, dat hij of zij die emigreert nimmer als publieke armlastige aldaar zal vervallen. Deze verklaring dient wettelijk te zijn bezworen voor een publieke notaris in het land van herkomst. Bovendien dient het ten klaarste te worden verstaan, dat zoo wanneer iemand reizende met onze gezelschappen, onverhoopt zoude worden uitgewezen, hij of zij dan verplicht is de daaraan verbonden kosten te betalen.

3 150 pond baggage wordt toegestaan aan ieder volwassen passagier in de V. S., en 75 pond voor ieder die de overtocht voor half geld mag maken. (Kinderen). Op deze regel is geene uitzondering. Wanneer meer baggage wordt medegenomen dan wordt de vracht hiervan berekend tegen 10 dollar per 100 pond.

---

*, Ieder begrijpt, dat door de autoriteiten der zending geen enkele stap kan worden gedaan in het belang van de betrokken emigrant wat geen direct te betalen geld kost. Billijk is het derhalve dat door den emigrant hierom vooruit eene zekere som wordt gestort. Gaat de reis over, zoo zijn toch die eerste kosten gemaakt, die anders allicht voor rekening van de kerk of de autoriteiten daarvan zouden komen, wat natuurlijk, — het belangeloze van hnn werk in oogenschouw genomen, niet kan worden verlangd.

Het adres te Utah moet duidelijk geschreven worden op ieder stuk der bagage. Eveneens het adres van voorloopige zending naar Rotterdam. Wij belasten ons met het zenden van de daarvoor benoodigde formulieren welke worden bijgevoegd bij de declaratievorm. Weest zeker, dat het adres juist zoo wordt geschreven als wij het voorschrijven, anders zou het allicht kunnen gebeuren dat het niet tijdig de juiste boot bereikte. Wij — van het hoofdkantoor — doen aan de gezonden bagage, de noodige stoombootlabels. Zal de bagage verzonden worden met dezelfde boot waarmede de reiziger gaat, dan is het noodzakelijk dat het goed te Rotterdam tijdig arriveert. Is dat niet het geval, dan kost het de(n) emigrant de gewone prijs die berekend wordt voor het zenden van expresse bestelling van hier naar Utah. Beter is het daarom zorg te dragen dat het liever enkele dagen eerder wordt verzonden dan te laat. Is het eenmaal te Rotterdam, dan wordt voor eene goede bewaring van onzentwege wel de noodige zorg gedragen. Bovendien raden we nog aan ons even vooruit bericht te zenden, wanneer dergelijke bagage is verzonden, zoodat wij in staat kunnen zijn op den tijd van aankomst te letten, en alzoo verder voor het goed te kunnen zorgen.

4. In betrekking tot het voorbereiden van de aspirant emigranten voor de reis, zij het volgende nog opgemerkt. Overtuigen in de allereerste plaats, dat de zendelingen aangewezen om de zaken der emigranten te behandelen, in alle opzichten vertrouwd kunnen worden. Het is zeer onaangenaam om somtijds gewaar te moeten worden dat somwijlen de moeiten enz. verteld worden aan hofmeesters op de boot of aan de werfbeambten of dergelijken, waar alle mogelijke zorg van onzentwege aan hen wordt besteed. Kort geleden nog hadden wij eene reeds bedagde en zeer wijze dame door ons verscheept als emigrant, die de vrouw van den hotelhouder omtrent onze betrouwbaarheid ondervroeg en bevreesd was om ons voor hare overtocht te betalen. Het schijnt ons toe dat het beter is voor onze emigranten hun vertrouwen te stellen in de zendelingen die aangesteld zijn geworden om deze dingen te doen, en die onzelfzuchtig zonder eigenbelang werken, dan raad te laten geven door allerlei slag van menschen die reclame maken voor een of ander hotel, en steeds om en bij iedere boot zijn te vinden.

Onderwijst aan elkeen, zoo zindelijk en net mogelijk er uit te zien in hunne verschijning, en vele moeilijkheden kunnen worden voorkomen zoowel hier als aan de landingsplaats in Amerika. Wij trachten de emigranten het beste te geven wat er bestaat in de klasse waarin wordt gereisd. Onlangs ging men te werk en gaf ons gezelschap eene plaats heel achter aan in de

boot, en ik was onder den indruk dat men hen daar liet verblijven omreden dat zij Mormoonsche emigranten waren. Wijl mij dit zeer deed, ging ik naar het kantoor van de boot en vertelde hen daar, dat niettegenstaande zij in oogenschouw moesten worden genomen als landverhuizers, ze toch even goed en even zindelijk waren als ieder ander passagier die ooit naar Engeland ging. Men gaf mij te verstaan, dat het niet om de reden was die ik veronderstelde, maar de boot was heelemaal gevuld, en wij waren later dan de anderen geboekt, vandaar dat wij eene plaats achter in de boot hadden ontvangen. Ik antwoordde echter, dat wij ons een dergelijke behandeling niet meer wilden laten aanleunen, en zoo ons niet de verzorging werd verschaft waarop wij recht hadden, dat we dan eene andere lijn zouden kiezen. Sedert dien heeft men ons zeer goed behandeld, en onze passagiers kunnen het met de anderen redelijk goed vinden, maar wij achten het onzen plicht er op te wijzen, dat een ieder in voorkomen en gedrag er om dient te denken dat men tweede klas passagier is.

Gebeurt het soms, dat wij niet in elk opzicht goed en zooals een ander worden behandeld, dan komt dat allicht omdat wij niet in overeenstemming leven met de gewoonten van de zee. De hofmeesters op deze booten verwachten een fooi van de reizigers, en dikwijls blijft ons volk ten dien opzichte in gebreke. Een dubbeltje of een kwartje is niet heel veel en toch het gaat een heel eind in het helpen van het maken van eene aangename reis op het water.

Deze gewoonte dient te worden onderwezen aan hen die naar Amerika gaan.

Bij eene aanvraag om een declaratievorm, zenden we eveneens een hotelkaart. Waar mogelijk, belasten wij ons zelf er mede om onze emigranten te ontmoeten, maar wanneer dat niet geval is, dan kan men natuurlijk altoos gemakkelijk den weg vinden naar het hotel, en wij zullen hen alsdan daar ontmoeten. Degenen uwer die hier gedurende de conferentiedagen geweest zijn, weten nu dat het adres Crooswijksche singel meer een particulier huis is, terwijl daarentegen St Janstraat 15 eene speciale vergaderplaats is, redenen waarom den emigranten gezegd zoude worden zich niet te vervoegen aan Crooswijksche singel, maar aan St. Janstraat.

Zoo ieder uwer dan — ten slotte gezegd, ons wil helpen om ons deel van de zending overeenkomstig onze plichten te vervullen, help dan allen mede door u zooveel mogelijk aan deze instructies te houden.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
ROSCOE W. EARDLEY.

Assistent:
B. TIEMERSMA.

ONZE GETUIGENISVERGADERINGEN.

Wart gij in de getuigenisvergadering van 1 September? Hebt ge genoten op deze bijeenkomst? Zijt ge opgebouwd geworden in uw geloof? Hebt ge nieuwe sterkte opgedaan om voort te gaan in dien strijd dien ge bezig zijt door te maken? En boven alle andere dingen, hebt ge den geest des Heeren voelen branden in uw boezem?

Deze en vele andere vragen zouden gesteld kunnen worden aangaande onze getuigenisvergaderingen, welke iederen eersten Zondag van de maand worden gehouden, Waarschijnlijk hebt ge allen wél eens de geschiedenis gehoord van die oude zuster, die op zekeren Zondag thuis kwam van zulk eene vergadering, opgetogen, haar aangezicht verhelderd met een heerlijk licht, en met eene groote vreugde in hare woorden, zeggende, „wat hadden wij eene prachtige vergadering van daag.” „Zoo,” antwoordde een van de familie— „en wie heeft gesproken?” „Ik,” — glimlachte met blijde flikkering in hare oogen, de oude lieve zuster.

Als iemand opstaat om getuigenis te geven, is stilzwijgend verondersteld dat men eene getuigenis van waarde zal hebben en hij die eene getuigenis brandende heeft in zijn hart is over het algemeen een zeer gelukkig man. De vreugde, eene getuigenis der waarheid te bezitten, was ondervonden door Petrus, toen hij zonder aarzeling een antwoord gaf op des Meesters vraag, „Wien zegt gij, dat Ik ben?” Met welk een groote mate van geluk en gerechtvaardigden trots beantwoordde Petrus deze vraag. „Gij zijt de Christus, de Zoon van den levenden God,” verkondigde hij den Zaligmaker en zijne discipelen, met volle instemming des harten. En hoe gezegend was daarop des Heeren dankzegging voor deze woorden. „Gezegend zijt gij, Simon, bar-Jona, want vleesch en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijnen Vader die in den Hemel is.’

Paulus, de apostel, staande voor den troon van vorsten, en in de tegenwoordigheid van eenen koning, geboeid als een gewoon gevangene, gevoelde zich gelukkig van wege de getuigenis die hij bezat. Kunt ge u de heerlijkheid voorstellen van dien man, als hij onbeschroomd stond te getuigen met woorden van een-

voudige welsprekendheid, aangaande de ondervinding die de Heer hem had verwaardigd te geven? Kunt ge zijne woorden uw hart voelen doordringen, zooals zij het hart van Agrippa doordrongen toen hij zeide, „daarom, o koning Agrippa ben ik dat hemelsch gezicht niet ongehoorzaam geweest, maar heb eerst degenen, die te Damascus waren, en te Jeruzalem, en in het geheele land van Judea, en den Heidenen verkondigd dat zij zich zouden beteren en tot God bekeeren, werken doende der bekeering waardig.’

En deze twee groote profeten der vroegere dagen waren gesterkt in hunne levens en de uitingen daarvan, door middel van de getuigenis die zij bezaten, en niet alleen zij, maar de Heiligen die leefden in deze dagen en deze eeuw evenzoo. Velen van hen hebben de meest gruwelijke marteling ondergaan, hun tehuis en hunne geliefden hebben zij verzaakt, geld en goed en alles, en zelfs een smartelijken dood hebben zij doorstaan enkel en alleen voor hunne getuigenis.

Het heeft mij altoos toegeschenen, dat het een van de meest noodzakelijke dingen is voor iedere Heilige der Laatste Dagen om eene getuigenis te bezitten, een sterk getuigenis van het Evangelie, en wanneer de gelegenheid het verlangt de bevoegheid om in staat te zijn, eene reden te kunnen geven voor de hoop die in hun is. De Zaligmaker zelve heeft beloofd, dat wanneer iemand den wil des Heeren wilde doen, hij weten zoude aangaande de waarheid van het Evangelie en deszelfs leerstellingen. Eene getuigenis is niet iets wat aan iemand anders met woorden enz. bewezen kan worden, maar het komt door den geest des Heeren, en is het meest machtige van alle bewijzen voor de goddelijkheid van 's Heeren werk. Joseph Smith zag God. Hij wist dat, en getuigde ervan. Dat is geen onderwerp voor argumenteering. Schoon de heele wereld opstond, en het tegendeel verklaarde, kon het toch in geen enkel opzicht deze waarheid wijzigen noch zijne getuigenis daarvan. En juist zooals Joseph Smith voor zich zelf wist, evenzoo is dat ook het voorrecht van ieder lid van de Kerk om voor zich zelve te weten.

Mijn broeder, mijne zuster, weet gij het?

Onze getuigenisvergaderingen evenals alle onze samenkomsten zijn zeer eenvoudig. Het Evangelie predikt, dat wij zoeken zouden naar den geest, en niet naar ijdele vertooning. Maar eenvoudig als onze diensten zijn, ieder ding in betrekking daartoe is van gewicht en van hooge beteekenis. Beginnende zingen wij een van onze liederen welke gewoonlijk reeds den geest van getuigenis ademt. Bijvoorbeeld eene als, „Ja, het bidden geeft steeds ruste, nacht wordt dag door het gebed. Wat uw leven veronruste. Vergeet niet 't gebed.” Het gebed wat volgt dient vervuld te zijn

met den zelfden geest. Het dient te worden uitgesproken op een boetvaardige en ootmoedige wijze, en op 't zelfde oogenblik vervuld zijn van en met liefde. Breed van opvatting zoude het zijn, verdraagzaam en zooals Christus het zelve zoude doen. Het tweede gezang moet ons nader brengen tot elkander en eveneens nader tot den Heer, en ons gemoed en hart voorbereiden om het heilig verbond te vernieuwen, wat wij doen door straks van het sacrament te nemen, en zoo wanneer dit alles is gedaan op goede en juiste wijze, dan zijn we gered om onze getuigenis te geven.

Onze getuigenis! Ja, de onze. Ons geschonken als eene gave van God omreden wij gehoorzaamheid betoonden aan zijne geboden. Welk eene rijke beteekenis heeft die getuigenis voor ons. Hoe zouden wij dezelve heilig houden, en met welk een eerbied zouden wij die aan anderen geven.

Veroorloof mij echter een kleine uitwijding hier, voor een oogenblik. Eene getuigenis moet niet juist beginnen aan den avond van den eersten Zondag van de maand. Het verzamelen der bouwstoffen om deze vergadering interessant en stichtend te maken begint reeds maanden, ja misschien reeds jaren van te voren. Zonder twijfel, alvorens wij in het watergraf instapten, had er reeds iets in ons gefluisterd, dat deze verordening en het daaraan voorafgaande beginsel ware bekeering — noodzakelijk was voor onze zaligheid, en sedert dien tijd, nu reeds weken, maanden, ja jaren geleden, is onze getuigenis waarschijnlijk gegroeid, en sterker en vaster geworden. Hoe meer wij nu dien-aangaande in dien tijd voor bouwstoffen voor onze getuigenis hebben vergaderd, des te sterker zullen onze woorden vallen in de harten van anderen.

Eene getuigenis is eene ondervinding die wij persoonlijk hebben ondergaan. Deze ondervinding kan een nieuw licht zijn hetwelk tot ons is gekomen door het bestudeeren der Schriften of andere goede en edele boeken; het kan zijn het antwoord op een ernstig gebed; het kan een tegenslag zijn, dewelke de groote Schepper voor ons in een zegen heeft doen verkeereren en tot ons voordeel, of allicht kan het de fluistering zijn geweest van die stille en zachte stem, dewelke een indruk op ons achterliet en oorzaak werd, dat de waarheid brandende in ons werd, dat God leeft en dat het Evangelie wat Hij heeft voortgebracht de waarheid is. Ieder van zulke ondervindingen, wanneer verteld onder de leiding van den Heiligen Geest. zal de ziele stichten die zoekende is naar de Waarheid. Wij zouden den Heer dienen te bidden voor zulk eene getuigenis. Bidden om licht, wijsheid en waarheid. Niet dat wij deze dingen verlangen zouden voor onze eigene eer en heerlijkheid, maar voor de glorie van Zijnen Heiligen Naam.

Ik heb een groot aantal machtige getuigenissen gehoord, maar eene der schoonsten heb ik gehoord enkele weken geleden te Rotterdam. De getuigenis werd gegeven door een van onze broederen, maar had betrekking op de dagen van zijn kindsheid. Het fortuin was zijn ouders niet gunstig gezind geweest, en van af de dagen van zijne prilste jeugd af aan had hij geleerd om te strijden voor zijn dagelijksch brood. Deze vroege moeiten hadden geholpen om zijn karakter te bouwen en te vormen, en zuinigheid was er het natuurlijk gevolg van geweest. Als kind reeds had hij geleerd dat centen beter besteed konden worden dan te versnoepen, en bij gelegenheid dat hij iets had weten over te sparen wat niet direct behoefde te worden uitgegeven om den honger te stillen, was zijn eerste gedachte om op de markt naar oude boeken te zoeken. Op zekeren dag trok een ongewoon groot boek zijne aandacht en wel in het bijzonder om de buitengewoon lage prijs. Kortom, hij kocht het, en nam het mee naar huis, en ofschoon zijn vader het beschouwde als van niet veel waarde, hij mocht het blijven behouden. Hoe weinig dacht die knaap, wat groote rol dat boek later in zijn toekomstig leven zoude vervullen. De Voorzienigheid had het echter zoo beschikt, dat dat boek juist in zijne handen zoude vallen. Tot op zekere hoogte bewees het hem omschatbare diensten. Het bracht hem tot eene grootere kennis van de waarheid dan hij van te voren had bezeten, en bereidde den weg naar zijn hart voor de grootere boodschap die tot hem te komen stond in zijn later leven. En zoo, langs wat oppervlakkig beschouwd een heel natuurlijk weg bleek, bereidde de Heer hem voor tot dat gedeelte, wat zijne taak zoude zijn in Zijn werk en in Zijnen wijngaard.

Alvorens wij onze tehuizen verlaten om naar de vergadering te gaan, dienen wij voor den Heer te gaan in ernstig gebed, en Hem vragen om ons te zegenen, dat de verlangens van onze harten bevredigd mogen worden. Hebben wij eene getuigenis, en de meesten van ons bezitten die, en beschroomdheid heeft ons terug gehouden om dezelve te geven, maak het eene zaak van gebed, en vraag Hem u macht te geven om uwe getuigenis te mogen geven, en de beschroomdheid die u beving van u te verwijderen.

In onze getuigenisvergaderingen zouden wij anderen die niet van ons geloof zijn niet aanvallen. Het kan in het geheel geen goed voortbrengen, maar daarentegen zal het meestal den geest des Heeren van ons doen verwijderen.

Laat ons liever ons verheugen in het licht en de zegeningen die wij hebben ontvangen, en dan datgene doen wat in onze macht staat om die zegeningen te verspreiden onder anderen.

Ik kende eens bij zekere gelegenheid een paartje, wat schoon reeds tachtig en negentig jaren oud, nog slechts pas getrouwd was. Zij waren natuurlijk niet in staat om veel voor zich zelve te kunnen doen, en zij leefden in zeer behoeftige omstandigheden. Het huisje wat zij bezaten was van gebakken steen. Het was oud en bouwvallig, en het dak lekte. In vroeger dagen was het wel een goed huis geweest, maar de dagen van bruikbaarheid schenen gepasseerd te zijn, en ik herinner mij dat sommigen van mijne naburen dachten dat het beter was dat het maar omgeworpen werd. „Maar wat met het oude paartje te beginnen?” vroeg er een. „O die zullen wel een plaats vinden,” zei een ander. „Breek het oude huis maar af, en de oudjes zelve hebben ook al lang genoeg geleefd.”

Ten laatste kwam er een, die er wat Christelijker over dacht dan de rest. En hij zeide, „ik zal een nieuw huis bouwen voor die oude menschen, een huis dat groot, mooi en sterk zal zijn, en met veel meer gemakken voorzien, en dan mag het oude huis wel worden weggebroken.” En het geschiedde als hij zeide. Kunt gij u de vreugde voorstellen die de oudjes ondervonden toen zij bezit namen van het nieuwe en schoone huis?

Zóó nu is het met het Évangelie. Wij schouwen om ons heen en zien oude belijdenissen, en oude dogma's. Die vormen echter het geestelijke huis van onze vrienden.

Voor ons hebben die huizen uitgediend, en zijn ze onaangenaam geworden alleen maar om ze te beschouwen, maar hebben wij recht om ze naar beneden te werpen, tenzij wij eerst een schooner en met meer gemakken voorzien, — doen oprijzen? Laat ons een nieuw geestelijk tehuis bouwen, en dan mag het oude nederstorten, en de overblijfselen ervan kunnen worden opgeruimd. *)

Het is zeer goed om gezangen te zingen in onze vergaderingen. De gezangen zijn de getuigenissen van anderen, en als hunne woorden onze gedachten uitdrukken in woorden schooner dan wij bezitten, laat ons de hunne dan gebruiken, maar wij dienen hierin niet buitensporig te zijn, en nimmer zouden wij onze vergadering zoeken te gebruiken voor eene zangoefening.

Broeders en zusters, laten wij allen trachten onze getuigenis te versterken. Laat ons nader tot den Heer leven, opdat Zijn geest in staat mag zijn ons te zegenen en ons te geleiden in alle waarheid, en als ons de gelegenheid eens in de maand geboden wordt, laten wij ons dan allen als een eenig man vereenigen om Zijnen naam te prijzen door getuigenis, gebed en zang.

ROSCOE W. EARDLEY.

*) En soms nog weer worden gebruikt. (Noot van den vertaler).

VERSLAG DER ARNHEMSCHE CONFERENTIE.

Op Zondag den 8sten dezer is de gewone halfjaarlijksche conferentie te Arnhem gehouden geworden. Gezellig was het des morgens in het aangename bovenzaaltje in de Walstraat. Ofschoon het weer niet medewerkte, was toch tegen tien en de ruimte zoowat vol geloopt, en allen vervuld met een goeden geest, hieven te zamen het 3de lied aan uit de liederenbundel, namelijk „Leid ons Goede Meester“. President Low opende de vergadering met een toepasselijk woord, nadat eerst het Heilig Avondmaal was bediend door Ouderlingen H. T. Hall en H. A. Willis.

Ouderling M. Barton was de eerste spreker. Hij sprak zijne blijdschap uit over het feit dat hij thans in staat was om terug te kunnen blikken over een tijdvak van achttien jaren waarin hij steeds getrouw was gebleven aan de getuigenis door hem bezeten van het herstelde Evangelie. Verwondering moet het baren, zoo zegt spreker, dat de Christenen ons gaan beschimpen om reden wij gelooven dat Hij eenmaal terug zal komen, wat toch in de vroegere jaren de levende verwachting was van de allereerste volgelingen van den Heer. Ouderling Barton spoort ten zeerste aan om het Evangelie na te leven, opdat wanneer kwaad van ons wordt gesproken, dit kwaad enkel slechts in de verbeelding van onze tegenstanders mag kunnen bestaan, en niet in de werkelijkheid.

President Low leest hierop de namen voor van de algemeene autoriteiten, alsmede een verslag van de werkzaamheden gedaan in de Arnheemsche conferentie over de laatst verloopen zes maanden. Een en ander wordt op de gebruikelijke wijze met handopsteken goedgekeurd.

Thans trad Ouderling H. Noorda op, die zich in het bijzonder bepaalde bij het Woord van Wijsheid, naar aanleiding waarvan hij met enkele treffende voorbeelden de waarde en de waarheid daarvan aan het licht doet komen. De geschiedenis van Daniël alsmede van de drie jongelingen uit het verre verleden van het aloude Israël dienen om de onderscheidene waarheden door Ouderling Noorda ten berde gebracht, te staven.

Ouderling J. C. Stoel verteld in enkele welgekozen woorden een tweetal ondervindingen door hem hier te lande opgedaan, waaruit ten duidelijkste bleek den tegenzin der christenen tegen onze secte, op zoo onrechtvaardige wijze aan het licht getreden.

Zendingspresident Eardley was de laatste spreker. ZEd. wijst op de kennis die ons deel is als Heiligen der Laatste Dagen. De kennis namelijk van Gods wetten. Deze kennis zal ons echter

in het minst geen voordeel geven, zoo wij dezelve niet in toepassing brengen. Noch de kennis van het Woord van Wijsheid, noch de kennis van de wet der Tienden, noch eenige andere wetenschap van Gods wetten baat ons iets, zoo deze zaken in ons niet leven niet worden waargenomen. Enkele voorbeelden, vooral met het oog op de wet der Tienden verduidelijken sprekers bedoeling. Liefde dient de drijfveer te zijn van alle onze daden en een liefde niet alleen jegens onze vrienden, maar evenzeer moeten wij onze vijanden trachten lief te hebben zooals eenmaal Jezus deed.

Na gezang en gebed werd de vergadering gesloten, om allen om zeven uur wederom samen te komen thans in de zaal van het Logegebouw in de Rijnstraat.

Een aanzienlijk aantal toehoorders, zoowel vreemdelingen als leden vulde 's avonds aldaar de zaal, en met alle aandacht werd geluisterd naar de drie sprekers die aangewezen waren om hier het woord te voeren 't Eerst trad op Ouderling H. C. Wade. Zijne toespraak handelde over de eerste twee beginselen van het Evangelie, namelijk geloof en bekeering. Duidelijk kwam aan het licht, dat geloof alleen niet voldoende was tot de zaligheid, en dat ware bekeering, waar geloof moest volgen Jezus — zoo zeide spreker — beloofde alleen de zaligheid wanneer de daaraan verbonden voorwaarden werden opgevolgd en gehoorzaamd. Evenals in ieder welgeordend koninkrijk bevinden zich ook in dat van den Heer wetten, die op eene redelijke wijze dienen te worden in acht genomen. Eene der meest noodzakelijke wetten is die van bekeering.

De volgende twee beginselen te zamen aangeduid door het woord „wedergeboorte” werden behandeld door Ouderling B. Tiemersma. Doop en het opleggen der handen van daarvoor gemachtigde personen maken te zamen de wedergeboorte uit. Geen kinderdoop, geene besprenkeling, maar de echte ware doop, zooals door den Heer ingesteld en als door Hemzelve gehoorzaamd, dient te worden in practijk gebracht, zal het voldoen aan de meening van den daargesteller van het Evangelie.

Conferentiepresident Ray. v. Wagoner was de laatste spreker. Als nu, — zoo zegt hij, — deze vier eerste beginselen zijn gehoorzaamd, dan moet er geene stilstand intreden, maar op den weg der volmaking dient dan voorwaarts te worden gegaan. De ons daarvoor gegeven wetten vinden wij niet alleen in den bijbel maar aan de Heiligen van dezen tijd is eveneens de geschiedenis toevertrouwd geworden van het volk wat eenmaal leefde op het westelijk vasteland, alwaar eveneens de wetten van God door den mond van heilige profeten werd verkondigd. De geschiedenis

daarvan is ons bewaard gebleven in het boek van Mormon, en in de negentiende eeuw door Goddelijke openbaring wederom voortgebracht geworden.

Na stāande te hebben gezongen „Wij danken u Heer voor profeten” werd deze laatste vergadering met dankzegging geëindigd door Pres. L. H. Taylor.

Des Maandags daaropvolgende werd er eene priestervergadering gehouden alwaar verschillende dingen het zendingswerk betreffende werden besproken, en veel nuttige raad gegeven werd door den zendingspresident R. W. Eardley.

THOMS HAIR, Secretaris.

CONFERENTIE-AANKONDIGING.

De gewone halfjaarlijksche Conferentie te Groningen zal worden gehouden aldaar op Zondag 29 September. Twee vergaderingen zullen plaats hebben, des morgens 10 uur in de zaal Kattendiep 7, en des avonds 7 uur in het Concerthuis, Poelestraat. Alle belangstellenden zijn vriendelijk uitgenoodigd.

OVERLEDEN.

WETTER. — Te Rotterdam is op 30 Augustus overleden Stephanus Nicolaas Wetter, in de nog zoo jeugdigen leeftijd van ruim 15 jaar. De teraardebestelling dewelke plaats vond op Maandag daaraanvolgende, werd bijgewoond door een groot aantal leden en vrienden, en bij het graf werd eene treffende toespraak gehouden door Pres. R. W. Eardley.

INHOUD.

Wedergeboorte	Blz. 273	Verslag der Arnheemsche	
Emigreeren	„ 276	Conferentie	Blz. 286
Onze Getuigenisvergaderingen	„ 281	Conferentie-Aankondiging	„ 288
		Overleden	„ 288

Uitgegeven door de NED.-BELG. ZENDING, Crooswijkschesingel 7 B.
Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der
Zending in Nederland en België.

Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50,
Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00. — Per exemplaar 10 cent.